

V New Philadelphia, Ohio, je umrla Mary Fisher, stara 53 let. Rojena je bila v Kranju na Gorenjskem. Zapušča moža in tri hčere.

V Sheboyganu, Wis., se je ponesečil te dni rojak Jakob Rupnik, ko se je z dela vračal domov v avtobusu. Ko je izstopil in hotel prekoračiti cesto, ga je podrl

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Konečno se odloči ter stopi v vežo.

V tej hiši je stanoval njegov tovariš grof Meršinski, ki mu je posodil tistih pettisoč rubljev, katere bi moral drugi dan vrniti.

Hotel je prositi grofa Meršinskega za odlog za par dni, toda ta ga je neprijazno odbil, češ, zakaj pa je dal častno besedo.

Žalosten se je vrnil Vladimir domov.

Sonja se je začudila, da je tako hitro prišel nazaj.

—Ne dopada se mi nocoj zabava. Pa tudi s teboj bi šel rad govoril, ker jutri odpotuješ v Kurlandijo k Nataliji Kardovi.

Dolgo sta še govorila mati in sin.

Drugo jutro sta se poslovila pred vlakom.

—Nikdar več te ne bom videl. Čez dve uri bo deset, tedaj propade moja čast, takrat bo grof Meršinski javil poveljniku, da nisem držal svoje častne besede.

—je mislil pri slovesu Vladimir.

Nato se je podal domov ter napisal dve pismi. Eno poveljniku, kjer mu je sporočil, da ni mogel držati svoje besede, drugo pa svoji preljubi materi.

Ko je napisal pisma, napolni revolver.

Že je nameril na svojo glavo, ko nekdo nenadno pozvoni na njegova vrata.

Vladimir odloži orožje ter stopi k vratom in jih odpre.

Zunaj je stal elegantno oblečen človek ter vprašal, če je on poročnik Vladimir Rašinski.

—Da, jaz sem — reče Vladimir.

Neznanec reče:

—Jaz sem Lorikov, blagajnik industrijske banke, ter imam nalogo, da vam izplačam 10.000 rubljev.

—Meni? To je nemogoče. Od kod bi jih naj jaz dobil?

—Denar je vaš, gospod Rašinski. Odkod je ne vem. Samo to vem, da vam mora naša banka vsak mesec izplačati isto vsoto.

—Mesečno deset tisoč rubljev? Kaj sem znorel?

Uradnik vzame nato svoj klubok ter reče:

—Se to vam moram povedati: Ravnatelj banke mi je naročil, da vam povem:

—Kadarkoli se nahajate v denarnih neprilikah, se ogasite v naši banki.

—Za sedaj pa zbogom, gospod poročnik!

—Vladimir je nekaj časa razmišljal, odkod ta denar.

—To je gotovo moj oče! Nihče drugi.

Nato se obleče ter odide hitro v klub.

Tam najde grofa Meršinskega, ki je ravnokar pripovedoval, da poročnik Rašinski ni držal svoje besede.

Vladimir mu vrže omenjenih pettisoč rubljev pred noge.

Ker sta se sprla, je prišlo do dvoboja.

Izbrala sta ameriški dvo-boj na kocke.

Zmagal je Vladimir in grof Meršinski se je moral v treh mesecih usmrtiti.

Ko se je Vladimir vračal iz kluba, ga na potu ustavi neki berač.

Bil je to čuden človek, manjka-

li sta mu obe nogi ter je hodil po bergljah.

—Kaj želite! Zakaj se ne umaknete — zakliče Vladimir.

—Ne bojte se, Vladimir Rašinski — odgovori berač. — Danes ste doživeli vesele stvari, zato mi lahko date kak milodar.

—Kako veste vi moje ime. Vi niste navaden berač.

—Ne nisem navaden berač. Nekdaj je ležal cel Petrograd pred mojimi nogami.

Vladimir se nasmehne ter mu da pet rubljev.

—Hvala vam, Vladimir Rašinski. Dovolite, da vam nekaj pro-rokujem.

—Jutri ob dveh popoldne pridite v malo vasico blizu Petrograda.

—Tam se bo peljala neka kočija. Konji se bodo splašili, in vi boste postali rešitelj. Pridite gotovo, tam vas čaka sreča.

—Neumnost — reče Vladimir.

—Kdo pa ste vi prav za prav?

—Jaz sem Ivan Kardov, bivši ravnatelj petrograjske policije.

Nato izgine v temni noči.

Naslednjega dne se je Vladimir točno ob določeni uri sprehal na obali Neve.

Vse kakor je napovedal berač — Ivan Kardov — se je zgodilo.

Kakih trideset korakov pred njim so se splašili konji pred elegantno kočijo.

Vladimir brž zgrabi razdivjane konje ter tako reši kočijo in ljudi, da se niso prevrnili v Nevo.

Kako še le se začudi Vladimir, ko zve, da je rešil življenje velikemu knezu Konstantinu in njegovi ženi Heli.

Ko se je kočija spet odpeljala, se pred Vladimirom naenkrat pojavi pohabljeni berač.

—Ali ni bila cela stvar dobro izvedena. Kaj?

—Kako izvedena? — vpraša Vladimir — taj to je zgolj slučaj.

—Haha — se nasmeje berač.

—To je bilo vse pripravljeno in izvedeno samo za to, da vas, Vladimir Rašinski, storimo mogočnim in vplivnim.

Ko je prišel Rašinski domov, ga je tam čakalo imenovanje za adjutanta velikega kneza Konstantina.

V hiši velikega kneza Konstantina se je Vladimir seznanil z Vero, hčerko knezovo.

Vera je bila lepa deklica, stara kakih šestnajst let.

V palači velikega kneza Konstantina je bila velika svečanost. Princeza Vera je slavila svoj šestnajsti rojstni dan.

Car Aleksander II. sam je obljubil, da bo prisostvoval svečanosti.

Car je prinesel Veri krasne bisere v dar, bisere ki jih je nosila velika carica Katarina na dan, ko je stopila na prestol.

Tudi Vladimir je bil na svečanosti.

Ni mu ugajalo, zato je šel malo na vrt, da se navžije svežega zraka.

Naenkrat ga objameta od zadaj dve roke. On se naglo obrne ter spozna princeso Vero.

—Visokost! — vzklikne ter poskoči.

—Menda ne boste odšli od tod? — ga vpraša Vera. Zakaj me niste enkrat prosili za ples.

—Kako bi se predrznil, princeza?

—Kaj zato. Sedaj hočem govoriti z vami na samem.

Ona se vsede na klop ter povabi Vladimirja, da prisede k njej.

Vladimir zakliče: — Če naju kdo vidi?

—Kaj se bojite, vitez moj? — reče princeza.

—Ne bojim se ničesar — reče

Vladimir — zahtevajte od mene, karkoli želite, princeza.

—Res? — vpraša Vera. — Dobro, zahtevala bom nekaj od vas, pa bom videla, če ste pogumni.

—Recite mi, princeza, kaj naj storim — pripravljen sem dati življenje za vas.

—Dobro — šepne ona. — Hočem vas preizkusiti, Vladimir Rašinski. Pozivljam vas, da me osvojite.

—Da vas osvojim. Kako naj to fazumem. Raztolmačite mi te besede, princeza.

Takrat se zgodi nekaj nepričakovanega.

Princeza Vera objame mladetiča in ga vroče poljubi na usta.

—To je smisel mojih besed! — vzklikne ona. Ljubim te, Vladimir, hočem postati tvoja!

—Kaj je mogoče, kaj je resnica? — zakliče on. — Ti me res ljubiš, Vera?

—Toda kaj to? Saj ne bova nikdar srečna, ker ne bova smela biti srečna. Ti si princeza, jaz pa, jaz pa nič! Čez ta prepad ni mosta.

—Vladimir, več kaj, pobegniva v Ameriko, jaz imam denar, in tam bova lahko nemoteno živela — reče Vera.

—Verjamem, da bi se nama to posrečilo, toda bojim se, da bo prišel dan, ko boš obžalovala ta korak.

—To se ne bo zgodilo nikdar — zakliče Vera.

V bližini se je skrila za grm neka senca, ki pa je srečna zaljubljenca nista vedela.

—Vedno bom ti zvesta, vedno do smrti. Ljubila bom samo tebe, in s teboj pojdem na konec sveta.

—V Sibirijo! V Sibirijo! — se zasliši nek čuden glas za njima.

Zdrzneta se ter se ogledata, toda videla nista nikogar.

Nato se podasta v dvorec nazaj.

Pri nadaljnji zabavi vrže Vera, ki je sedela zraven carja Aleksandra II. kito cvetja Vladimirju.

Ta pobere rože ter jih pritiskne na svoja usta.

Carju ta kretnja ni ušla. Hitro vpraša Vero. — Kdo je ta častnik, ki si ga tako odlikovala. Nisem ga mogel dobro videti.

—To je adjutant mojega očeta, Vladimir Rašinski. — Čuvaj se, Vera, — reče car. — Skrivaj svoje čustva, kajti tvoja ljubezen bi pomenila njegovo prognanstvo. Zavedaj se da si kneginja.

Vera je razumela smisel carjevih besed.

V nekem drugem kotu sta sedela med tem neki gospod in dama, oba že precej v letih.

Ta gospod je bil Iso de Margenta, argentinski poslanik, znan kot jako izvrsten diplomat, ter oseben prijatelj Asinovov.

—Kje pa si bil tako dolgo, ga vpraša dama.

—Preljuba moja Florina, nasledoval sem plemenito divjači-

no. Bil sem priča, ko je princeza Vera poljubljala onega mladega častnika.

Pri tem pokaže na Vladimirja.

—Veš kaj, Florina, poskusi postati prijateljica mlade Vere, tako bomo lahko vplivali na velikega kneza in potem njega na carja samega.

—Imaš prav, Iso, čudim se tvoji bistroumnosti.

—To bo nama pomagalo do premoženja, Florina.

—Spomni se na najino življenje. Še veš, ko sem te rešil iz norišnice doktorja Kalčeva, kako naju je preganjal tvoj mož Bojanovski, kako sva preko Pariza konečno prišla v Argentinijsko, kjer se mi je posrečilo postati minister in poslanik.

—Ko bi ti ljudje vedeli, da sem jaz nekdanji nihilist Izidor Margolinski in ti Fedora Bojanovska.

—Ne spominjaj me na to, Iso. Nerada govorim o tem.

—Kaj se je zgodilo? Kaj naj

to pomeni.

Zaslišali so se klici:

—Princeza je padla v nezavest. Sluge so odnesli princeso v dvorec, car pa je rekel prestrašenemu velikemu knezu Konstantinu:

—Razložil ti bom Verino nezavest. Rekel sem ji da bo morala postati žena ruskega prince — toda ona ljubi drugega, nekega mladega častnika.

—Pazi na svojo hčerko, Konstantin, da naša hiša zopet ne doživi kaj takega, kar si ti storil v svoji mladosti. V njenih žilah teče tvoja kri.

Nato car odide in tudi gostje so se kmalu poslovili.

Drugi dan je dal poklicati car Aleksander II. policijskega ravnatelja Ašinova ter mu naročil:

—Od danes naprej morate strogo nadzirati mojo nečakinjo princeso Vero.

—Ona se je zaljubila v neke-

ga mladega častnika, pa hočem vedeti za vsak njen korak.

—Mogoče bi bilo dobro, če se premesti dotični častnik kam daleč iz Petrograda — reče Ašinov.

—Ne vem, če bi to kaj pomagalo, kajti zaljubljeni znajo najti pota, da se sestanejo — odvrne car.

—Zanesite se na mene — Vi sočanstvo — reče Ašinov. Ure-

dil bom celo stvar tako, da bo mo vohun v njeni stalni bližini.

—Ali naj nadziram tudi Vladimir Rašinskega? vpraša Ašinov.

—Da, bilo bi dobro — reče car.

—Kakor ukazujete, Velikanstvo!

—Kaj delajo nihilisti? — vpraša car.

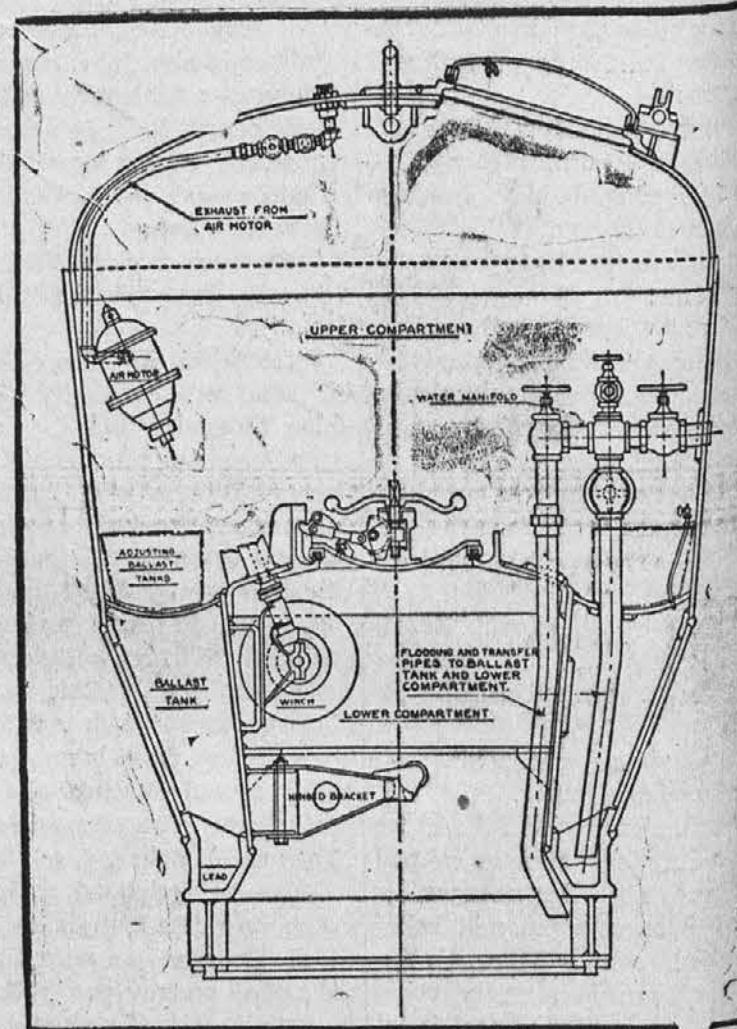
(Dalje prihodnjič)

Mala Roberta Coffey, moli pred sliko svojega očeta, ki je bil pomorščak na potopljeni podmornici Squalus. Dekletce moli, da bi prišel atek zopet živ domov.

Prvo rešeno moštvo prihaja iz potopljene podmornice. Ker so prestali na dnu morja silno mraza, so jih odeli v tople odeje.

Prerez potapljaškega zvona, katerega spuste v morje in v katerega ne pride voda. Ta zvon so spustili v morje do potopljene podmornice Squalus in ga priklopili nad podmornico. Potem so odprli na podmornici zaklopke in tako so se še živeči mornarji rešili iz podmornice. 33 mornarjev so rešili potem te priprave.

POSOLILA

na

ZGRADBE IN DOMOVE

Refinanciranje

Nove graditve

F. H. A. vknjižbe

Hitra postrežba

Nizke obresti

PRIPOROČAMO SE TUDI ZA HRANILNE VLOGE

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE

HEnderson 5670

Vloge zavarovane

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

115 E. 103 ST. GLEnville 9218

Vprašajte za našega zastopnika — Štefan Robash

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamenke.